

L' ART DEL PAGÉS

SECCIÓ DOCTRINAL, AGRONÓMICA Y BIBLIOGRÁFICA.

Los vins espanyols en Fransa.

Desde 'l primer moment hem atribuït gran importància á la circular de Mr. Pallain, director general d' Aduanas de Fransa, prohibint desde 'l dia primer del mes que som la importació en aquella república dels vins alcoholisats; no tant per lo remey que aparentment vol posarse ab ella, á un abús censurat per tots, com ho es indubtablement la mistificació dels vins espanyols feta ab una mica de dit caldo, aygua, alcohol industrial y extracte aixut, com per la aplicació torsada que pugui donárseli, y que fan temer las varias manifestacions que en los últims temps poden apreciarse en la marxa de la administració francesa, en lo referent als vins exòtics.

Si 'l govern francés hagués fixat un procediment práctic per regoneixer en lo vi la adició del alcohol, sols aplausos hauria merescut la seva circular; pero, confessar que aquest procediment no existeix, y fixar en la degustació dels caldos lo únich criteri per la seva admissió per las aduanas, es deixar la porta oberta á tot abús; es reservarse una arma poderosíssima per dificultar y fins fer impossible, segons las conveniencias del moment, la importació dels vins espanyols.

La premsa francesa, per regla general, procura tranquil·litzar als alarmats productors y negociants, assegurantlos que res te que temer lo comers de bona fé de la circular Pallain, puix los vins purs, aquells que no hagin sigut maliciosament arreglats ab alcohol industrial, serán admesos sense cap difi-

culat en las aduanas francesas, ab lo qual guanyarán la verdadera producció de vi y 'l comers honrat. Pero encara essent aixís, ningú pot assegurar á aquest comers honrat, que després d' haver sigut admesas sense dificultat, una, cent ó mil partidas de vi, per ignorancia, ó per altres móvils, un empleat francés suposi que altra partida idéntica está alcoholisada, y la detingui, sense que se li ofereixi al comerciant altra garantia segons sembla d' un degustador práctic. que pot equivocar-se. Per aixó hem sostingut desde 'l primer moment, que 'l govern espanyol devia reclamar contra aquella circular, exigint que 's fixi un procediment químic per a justificar si 'ls vins están ó no alcoholisats.

Pero, ¿no tindrà major alcans que aquest, la circular Pallain? ¿No es un medi indirecte per a desvirtuar lo tractat franch-espanyol en lo relatiu als vins? Devém dir ab franquesa, que aixís ho temém, y ve á aumentar nostra sospita un important periódich de Cette, al ocupar-se dels vins espanyols en son número del dilluns últim.

Heus aquí lo que 'l *Journal comercial et maritime* de Cette, que 's titula orga de la producció y del comers de vins, diu referint-se á la circular Pallain:

«Aquesta circular estableix, davant las altas parts contractants, Fransa y Espanya, que la major part dels vins importats en Fransa, tenian una graduació de 15 graus en amunt, y que aquesta graduació s' obtenia per medi de la adició fraudulenta d' alcohol, ab lo qual lo tractat comercial existent entre las duas nacions, se violaba tots los dias.

Espanya responia: es possible que en la práctica 's cometin abusos y que en lloch d' enviarvos vins de forsa alcohólica natural, se 'ls hi afegeixi una forsa ficticia. Senyaleu los que 's trobin en aquest cas.

Lo ministre espanyol no havia contat sens dupte ab lo perfeccionament que la ciencia ha lograt en todas las operaciones vinícolas, lo qual permet regoneixer la alcoholisació ficticia, puix d' altre modo s' hauria defensat millor, y devém dir en veritat, que 'l govern espanyol ha acceptat llealment la mida adoptada per nostras aduanas.

La circular Pallain ha tallat lo mal d' arrel: ella prohibeix en endavant la introducció de vins de Espanya de mes de 12 graus. Sols fins al primer de Abril consentia la importació dels vins reforçats.»

Be sabém que no te caracter oficial, ni forsa legal, la interpretació del *Journal comercial et maritime* de Cette, pero es síntoma propi pera aumentar nostras sospitas, que un periódich important de la primera de las plassas vinateras del Mitjdia de Fransa, expliqui en los termes que hem trascrit l' alcans de la circular Pallain: «Se prohibeix en endavant la importació de vins d' Espanya, de mes de 12 graus.» Aixó diu, y com ja en altrás ocasions han hagut de sostenirse empenyadas cuestiones pera fer que aceptés Fransa nostres vins naturals fins á 15 graus, tenim que per un medi indirecte 's busca en la práctica la manera de rebutjar alló que s' acepta en lo tractat.

¿Tal volta no hi ha en aquestas provincias de Llevant molts vins que naturalment y sense cap adició d' alcohol, alcansan una graduació de 14, de 15 y fins mes graus? ¿Es que 's vol suposar que tots los que excedeixin de 12 graus, están alcoholisats? ¿Es que 's vol barrinar lo tractat per medi d' una circular de tendencias nuvolosas?

Estém alerta.

(De *Las Provincias* de Valencia)

SECCIO D' AGRICULTURA PRACTICA.

Utilitat que reporta á la agricultura la conservació dels aucells y respecte que deu tenírsels per tal motiu.

III.

Aucells que menjan fruyts. ¿Debém destruhirlos?

Si 'ls perjudicis que 'ns causan son menors que 'ls beneficis que 'ns reportan, haurém de contestar afirmativament: com aixó succeheix casi sempre, se 'ls haurá de protegir y fomentar.

Mr. Florent Prevost y Wilson, membre molt conegut de la Societat de aclimatació de Melbourne ha demostrat que totas las aus granivoras son també insectívoras qual coneixement l' ha adquirít ovrint tots los mesos del any los ventrells de las

aus mes comunes de Fransa é Inglaterra trovanthi en élls que sobrepujaban en molt los insectes als grans ó llevors. D' aquest fet podém deduhir que aquestas aus son altament profitosas. Recordis lo que havém dit anteriorment sobre la procreació d' una parella d' orugas sols en l' espay d' alguns mesos. Preguntém: ¿Aquets milers d' orugas que sortirán d' aquesta parella quants grans ó fruyts no menjarán? ¡No 'ls sembla als agricultors que val mes perdre cent grans de blat per aucell al dia que pèrdren hectólitres per los milions d' insectes que hagueren nascut dels milers d' orugas que menjá l' aucell? Debém advertir que aquestos cent grans ó 'ls que sigan no son tots grans útils á la agricultura ó al comers; al contrari la major part son llevors de plantas de cap profit pera l' agricultor. Y en los demés mesos del any en que no hi ha llevors en los camps ¿de que s' alimentan los aucells? Una de duas: ó menjan insectes ó llevors escampadas per los terrers. En aquells en que per sos cultius especials, y per estar ben nets d' insectes, 's crega que en certas épocas del any poden los aucells granívoros ser mes perjudicial que útil sa presencia, se 'ls pot fer fugir en la época de las cullitas per medi de pappus, ja sigan miralls movibles, pals ab gallardets, ninots, etcetera, etc. Jamay matarlos á no ser que 's desarrollessin excesivamente. A més essent aus útils, en tots los cultius que no produheixen grans no pot permétres sa destrucció. Pera convénecer als qui destruheixen aquesta classe d' aucells del mal que fán nos ocuparém d' un d' ells;

LO PARDAL. Un dels animals mes calumniats es lo pardal, y dihém calumniat perque 'ls perjudicis que causa están neutralisats, casi sempre, per los beneficis que 'ns proporciona. Tant es aixís, que 'l govern del Palatinat, després d' haber proscrit los pardals, se veigé obligat á importarlos, á fi d' aturar los danys dels insectes que s' habian desenrotllat d' una manera espantosa.

Segons *La Correspondencia de España* del 25 de Desembre de 1876, lo govern inglés embarcá en un barco del Estat mes de 2,000 pardals pera la Nova Celandia á fi de deixarlos allí en complerta llibertat, puix diu s' ha estudiat qu' en lloch de ser una plaga pera la agricultura, son un benefici per lo gran nombre d' insectes que devoran.

Segons un acreditat periódich, en un punt d' Italia tingueren

de disoldre una Societat que destruhia als pardals, perque 'ls insectes feyan mes mal que 'l mateix pardal en los sembrats y graners.

Frederich lo Gran, irritat contra 'ls pardals, perque creya eran la causa de la destrucció de sos jardins, acordà son extermini, y oferí al poble una prima equivalent á uns sis céntims per cap.

Ab aquest am, tothom se dedicá á cassarlos, tant que l' Estat tingué de pagar per aquesta feyna alguns mils de pessetas. Las conseqüèncias no 's feren esperar; los arbres fruyters, que segons la gent eran destruhits per los pardals, foren de tal manera invadits per los insectes que 'ls deixaren sens fruyts ni fullas. Allavors lo Rey tingué de confessar que s' habia equivocat donantse pressa á corretgir lo fet, gastant grans quantitats en la importació de pardals.

Segons una memoria dirigida per lo doctor Brewer á una Societat zoológica, los pardals en Nova-York y ciutats vehinas han prestat molt bons serveys destruhint los insectes nocius.

Encara que siguém una mica pesats citarém altres dos fets que provan la utilitat dels pardals: es lo primer las investigacions de Mr. Ray de París, qui tingué la felis ocurrencia de posar en una gabia un niu de pardals construhit en una paret de sa casa, y posá aquella en lo mateix punt en que estava lo niu á fi de que 'ls pares trovessin als petits. Durant dotze dias los hi portaren de 60 á 65 burinots, mentres que 'ls pares ne menjaban 25 per dia, lo que dona un total de uns mil burinots destruhits en dotze dias per un sol niu de pardals. Suposant que la meytat dels burinots fossin femelles, haurian post 12,000 ous, y al cap de poch temps s' haurian contat per millions los burinots si s' hagués destruhit lo niu.

Segons los càlculs de Mr. Brodeli que portá lo *New Monthly Magazine*, cada parella de pardals, tenint petits, destruheix durant sa cria 3.360 orugas per setmana á rahó de 40 per hora, suposant que solament s' ocupan en aquesta operació dotze horas al dia.

Si aquestos exemples, no acabessin de convèncer á nostres agricultors, de que 'ls pardals se menjan los insectes, fassin una cosa semblant á lo que feu Mr. Prevost: ovrin lo pardal en diferentas épocas del any, é hi trovarán sempre en son ventrell restos d' insectes en tots los éstats

GUILLÉM J. DE GUILLÉN GARCÍA.

Ayuntamiento de Madrid

SECCIO DE NOTICIAS AGRICOLAS.

Calendari del Apicultor movillista.—Causas imprevistas nos han privat fins avuy de donar á nostres lectors lo corresponent al mes de Mars prop-passat. Creyém nos dispensarán aquest retart y si, Deu ho vol, en lo número próxim publicarem lo del present mes de Abril.

Mal servey de correus.—Nos dihen del Bruch, que molt sovint, deixan de rebre nostre periódich, n' obstant de enviarlo sens descuyt

Esperém que tant si la falta es de la Administració de correus de aquí, com de la de allá, nostre digne administrador, hi sabrá posar lo corresponent correctiu.

MERCATS FIRAS Y CULLITAS.

Banyolas.—Blat, á 16 pessetas quartera de 80 litres.—Ordi, á 8.—Civada, á 7.—Fabas, á 11'50.—Blat de moro, á 10'50.—Mill, á 12.—Panís, á 10.—Vessas, á 15.—Fajol, á 10'50.—Monjetas, á 20.—Ciurons, á 20.—Patatas, á 4.—Ous, á 0'75 la dotzena.

Bruch.—Lo vi segueix encalmat. Los jornals han suferit una baixa bastant regular, puix de 12 rals á que 's pagaban avuy se fan á 8 y á 9.

Castelló de la Plana.—De una estadística que publica un periódich de Castelló referent á la exportació de la taronja en aquella provincia, resulta que ha produhit l' any de 1887, 16 y 3/4 millons de pessetas, cantitat major que la obtinguda en anys anteriors.

Puigcerdá.—Blat, á 25 pessetas carga.—Ordi, á 17.—Patatas, á 7.—Moltó, á 1'75 la carnicera.—Badella, á 1'25.—Bou, á 1'25.—Porch, á 3.—Porch sech, á 2.—Llangonissa seca, de 4 á 6.

Reus.—Ab poca concurrencia, á causa segurament del mal temps se verificá lo mercat setmanal; com domina la calma,

las operaciones foren curtas. Los fruyts del pais valen poch y las demandas no hi son.

Admetlla: De poca importancia han sigut las entradas, los preus no han sufert variació, seguint de 14 1½ á 14 ¾ duros la classe de *Esperanza* y si es fluixa de 14 á 14 ¼ duros lo quintá de 41⁶⁰ kilos.

En *Comuna* rés: continua de 12 á 12 ½ y la *planeta* nominalment de 16 á 17 duros. Ab *mollar* no sabém s' hi hagin fet operaciones, no havent variat lo preu de 43⁷⁵ pessetas lo sach de 50⁴⁰ kilos.

Olls: Algunas entradas fentse los de arriería, de bon gust, de 13 á 13 ½ rals cuartá y los fins de 14 ½ á 15 rals.

Avellana: La mateixa calma d' avans, operaciones pera cubrir las necessitats de embarch, que no son moltas. Segueix pagantse de 20 ¾ á 21 ¼ pessetas lo sach de 21⁴⁰ kilos.»

Tortosa.—Los agricultors se queixan, per haver invadit lo pays la enfermetat coneguda per la *negra* que ataca los olivers.

Com en aquella comarca abunda tan aquest arbre, los danys que 's temen, si la enfermetat pren peu, serán de consideració.

Tremp.—Blat, de 16²⁵ á 17 pessetas.—Ordi, de 8 á 8⁵⁰.—Blat de moro, á 9.—Patatas, de 6⁵⁰ á 7.—Monjetas, de 17 á 18.—Vi, de 7 á 8.—Oli, de 10⁵⁰ á 11.

CALENDARI DEL APICULTOR MOVILISTA.

MARS.

Sempre s' diu que en aquest mes acaba l' hivern, pero son contats los anys que tal desitj s' veu confirmat, y com lo temps

goberna, haurém de ser desconfiats guardant en tot éll los mateixos abrills y precaucions contra lo fret.

La fetxa en que en Febrer fou observada s' iniciá la posta, donará dins del plasso de 15 dias la en que es convenient fer una visita general y detinguda, escullint per aquesta un dia de bon temps y que haja sigut precedit de un altre igualment bó.

Té per objecte assegurar-se de la quantitat que resta de provisions y del estat de la cria, tota vegada que las observacions exteriors nos han sostingut en la creencia de que cap accident es sobrevingut.

En nostra regió mediterránea la vegetació ofereix ja aliment abundant pera la colonia, que sols ne sentirá falta en continuats dias dolents, en que las sortidas en sa busca serán impròpias, mes la consideració de que la cria pugua ser atesa degudament ns obliga, si faltan provisions, á no escatimarla ajuda proporcionant en abundancia la *alimentació d' hivern* que diguerem en Janer y 'l que pera la cria mencionarem en Febrer.

L' estat de la cria será la mellor prova de la bona marxa portada, de la bondat de la reina y fonament de ulteriors rendiments. Aquella ha de ser uniforme ó sia de obreras solament, estar compacta y ocupant los 2/3 de la alsada de cada march y aquestos ben cuberts d' abellas.

Si de una manera molt marcada faltan eixas condicions, farà sospitar del estat de la colonia, y portará á la busca de la reina pera convenciment de si está ó no orfen.

En lo primer cas correspon la reunió á un altre débil, ó si tota la cria fos de mascles ó bagots, la destrucció. En lo segon cas indicaria debilitat per causas varias, y mentres aquestas no siguin evidenciadas, convé procedir de un modo prudent aplasant la resolució limitantse á reduhir un xich en busca de concentració, y ajudantla ab la alimentació d' hivern. Eixas colonias son las que poden rebre las que s' hagin trobat órfens, pero en bonas condicions.

Se aprofita la visita per lo cambi ó neteja y sequedat del plat ó fons del buch, neteja que 's dirigeix principalment contra lo enemich mes temible en nostre país, anomenat, *corch* (*arañuela* en castellá) (*fausse teigne* en francés) cual combat pot solament sostenir ab éxit una colonia poblada. Al mateix temps tornan á colocalse ja ben plans dits plats ó fons del buch á fi de que estiguin ben á plom los marchs.

La visita general será l' inventari del apicultor y li donará idea de lo que té, ab lo que podrá á últims de mes, meditar lo seu plan per la próxima campanya, y preparar quant li hagi de ser indispensable en material ó bestiar, segons lo desentrotllo que pensi obtindre y la producció que s' proposi.